

løb, hvor en række lande, uafhængig af deres nuværende forhold til USA, vil prøve at bevare deres evne til at afskrække USA og andre lande fra et militært angreb.

For det fjerde: Kan etableringen af dette missilskjold, raketskjold, ses isoleret fra den nye Bushdoktrin om preemptive strikes? Det vil sige, hvor USA har givet sig selv ret til at slå til over for en formodet fjende, før denne har udviklet midler til at slå til over for USA. Det vil sige en situation, hvor USA har tiltaget sig retten til at afgøre, hvad andre lande har i sinde over for USA, og afgøre, om dette land har ret til at udvikle bestemte våbentyper, og i givet fald angribe dette land militært uden om folkeretten og uden om FN. Man bliver jo nødt til at sige i det Herrens år 2003, at det ikke just er et teoretisk spørgsmål, vi her har med at gøre, men et aldeles konkret, jordnært og aktuelt spørgsmål.

Dermed har vi en situation, hvor et raket-skjold kan bruges helt uafhængigt af en sikkerhedspolitisk trussel, nemlig i en situation, hvor USA vil kunne bruge dette raketskjold koblet sammen med preemptive strikes til at beskytte sine egne interesser, økonomisk såvel som politisk, f.eks. vil Kina om få årtier formentlig være en økonomisk og politisk stormagt, ikke kun i Asien, men også globalt.

En lang række amerikanske konservative politikere og tænketanke arbejder allerede helt åbent ud fra den strategi, at man ønsker et overlegent amerikansk missilforsvar, som vil kunne bruges i den situation til at forsvare USA's globale position over for Kina, og som skal være i stand til at imødegå enhver trussel fra Kina, ikke bare forstået på den måde, at man skal kunne imødegå et angreb, men også forstået på den måde, at man skal kunne slå til mod Kina uden at forvente et modangreb.

De her spørgsmål opfatter vi er regeringens og tilhængerne pligt at besvare. Vi opfatter ikke, at opgaven består for dem, som ønsker at fastholde en situation uden et missilskjold. Det er ikke dem, der skal besvare de her spørgsmål. De, der ønsker det missilskjold, må klart lægge frem, om det har de her konsekvenser.

Jeg må indrømme, at de argumenter, der her er kommet fra statsministeren og udenrigsministeren, mildest talt ikke har været særlig overbevisende. Vi har f.eks. hørt, at man ikke forventer, at det vil udløse et våbenkapløb i Sydøstasien, men der er ikke kommet ét eneste argument for det, ud over at Kina og Rusland har reageret af-dæmpet, men vi kan jo bare tage, hvad Kina selv

siger, for at se, at der er en klar risiko på de her områder.

Kl. 16.00

Derfor står vi altså i en situation, hvor de her spørgsmål er ubesvarede. Meget tyder på, at det kan få en meget negativ konsekvens, og derfor er vores indstilling som udgangspunkt, at man ikke kan tiltræde, at Danmark skal give tilsagn om et sådant missilskjold.

Jens Hald Madsen (V):

Den amerikanske regering henvendte sig i november 2002 til den danske regering med en anmodning om dansk samtykke til opgradering af Thuleradaren. Opgraderingen er påkrævet, for at radaren kan indgå i det missilforsvar, som man er ved at opbygge fra amerikansk side.

Sådan en anmodning kræver dybe overvejelser, og i Venstre har vi lagt vægt på både tid og mulighed for en grundig debat, en debat, hvor alle interesserede parter både i Danmark og i Grønland bliver hørt.

I begyndelsen af april i år var Det Udenrigspolitiske Nævn og Forsvarsudvalget på besøg i Grønland sammen med Landstingets Udenrigs- og Sikkerhedsudvalg. Det var en meget spændende og informativ tur, hvor vi selv fik lov til at danne os et indtryk af forholdene i Thule og Qaanaaq. Derudover deltog vi i høringen om missilforsvaret i Nuuk, hvor vi fik mulighed for at høre og debattere med vores grønlandske kolleger og det grønlandske folk.

Høringen i Nuuk og høringen her på Christiansborg i sidste uge har gjort os alle mere bevidste og oplyste om de store spørgsmål i denne debat: trusselsaspektet, de tekniske aspekter og de sikkerhedsmæssige aspekter, og der var mangfoldighed i meningerne.

I Venstre mener vi, at der er en stigende global trussel fra missiler og masseødelæggelsesvåben. Dette skyldes, at den nødvendige teknologi til fremstillingen af sådanne våben spredes mere og mere på verdensplan. Truslen vil derfor heller ikke blive mindre de næste 10-15 år, når teknologien har fået fodfæste i de forskellige lande og udviklingen af masseødelæggelsesvåben er påbegyndt.

I Venstre mener vi, at vi skal imødegå sådan en trussel og bedst muligt forebygge dens konsekvenser. Et missilforsvar er et af de mange elementer i sådan en forebyggelse.

Ingen kan være uenig i, at diplomati og international nedrustning og ikkespredningsaftaler er vigtige redskaber til at begrænse omfanget af